

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 30.novembar 2020. godine
Ref. br.:RK 1655/20

ODLUKA O ODBIJANJU ZAHTEVA

u

slučaju br. KI47/20

Podnosilac

Arben Boletini

**Ocena ustavnosti rešenja Osnovnog suda u Prištini
PPR. br. 47/17 od 3. februara 2017. godine i P. br. 820/2017, donetih
27. februara 2017. godine, 20. aprila 2017. godine i 22. maja 2017. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Arben Boletini, sa prebivalištem u Kosovu Polju (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporene odluke

2. Podnosilac zahteva osporava rešenja Osnovnog suda u Prištini-Opšte odeljenje (u daljem tekstu: Osnovni sud), PPR. br. 47/17 od 3. februara 2017. godine i P. br. 820/2017, doneta 27. februara 2017. godine, 20. aprila 2017. godine i 22. maja 2017. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih rešenja kojima su, kako tvrdi podnosilac zahteva, povređena njegova prava zagarantovana stavovima 2. i 3. člana 21. [Opšta načela], članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 23. [Ljudsko dostojanstvo] i članom 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članom 22. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima i njegovim protokolima, Okvirnom konvencijom Saveta Evrope za zaštitu nacionalnih manjina i Konvencijom protiv mučenja i drugih svirepih, nehumanih ili ponižavajućih kazni ili postupaka.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 9. marta 2020. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 19. maja 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljati i Safet Hoxha.
7. Dana 4. juna 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od istog da razjasni: (i) koji akt osporava pred Sudom i (ii) da li je iskoristio bilo koje pravno sredstvo protiv odluke koju osporava.
8. Na osnovu povratnice koja je primljena u Sudu, podnosilac zahteva je 23. juna 2020. godine primio obaveštenje Suda i zahtev za dostavljanje dodatnih informacija.
9. Podnosilac zahteva nije odgovorio na zahtev Suda za dostavljanje dodatnih informacija i razjašnjenja koja se tiču njegovog zahteva.
10. Dana 10. novembra 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu da odbije zahtev podnosioca po kratkom postupku.

Pregled činjenica

11. Dana 2. februara 2017. godine, Osnovno tužilaštvo u Prištini je sudiji za prethodni postupak pri Osnovnom sudu podnelo predlog PP. II. br. 662/17 da se podnosiocu zahteva izrekne mera obaveznog psihijatrijskog lečenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi.
12. Dana 3. februara 2017. godine, Osnovni sud je rešenjem PPR. br. 47/17 odredio podnosiocu zahteva meru pritvora u trajanju od jednog (1) meseca. Osnovni sud je odlučio da podnosilac zahteva izdržava pritvor u Institutu za forenzičku psihijatriju do završetka njegovog psihijatrijskog ispitivanja u ovom Institutu.
13. Dana 24. februara 2017. godine, Osnovno tužilaštvo u Prištini je podiglo optužnicu i podnelo predlog PP. II. br. 662/17 za određivanje mere pritvora prema podnosiocu zahteva zbog sumnje da je izvršio krivično delo "Pretnja" iz člana 185. stav 2. Krivičnog zakonika 04/L-082 Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK).
14. Dana 27. februara 2017. godine, Osnovni sud je rešenjem P. br. 820/2017 podnosiocu zahteva produžio meru pritvora do 1. maja 2020. godine.
15. Dana 20. aprila 2017. godine, Osnovni sud je rešenjem pod istim brojem, P. br. 820/2017, odlučio da se podnosiocu zahteva ukine mera pritvora i da se brani sa slobode, počev od 20. aprila 2017. godine.
16. Dana 22. maja 2017. godine, Osnovni sud je rešenjem P. br. 820/2017, utvrdio da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo "Pretnja" iz člana 185. stav 2. KZRK-a i odlučio da se podnosiocu zahteva:

- I. Određuje [...] mera obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi;*
- II. Obavezuje se podnosilac zahteva "da se podvrgava neprekidnoj medicinskoj kontroli u Psihijatrijskoj klinici u okolinu gde živi";*
- III. U slučaju ako se podnosilac zahteva ne podleže psihijatrijskom liječenju kao u tački I i II ovog rešenja, sud može da izriče mere obaveznog psihijatrijskog lečenja sa pritvorom u instituciji za zdravstvenu zaštitu; i*
- IV. Izrečenu meru pod tačkom I izreke, sud će odbaciti kad god se utvrđuje da je potreba za daljim lečenjem okrivljenog prestala.*

Navodi podnosioca zahteva

17. Podnosilac zahteva je u obrascu koji je dostavio Sudu konkretno naveo da osporava rešenje Osnovnog suda P. br. 820/2017 od 20. aprila 2017. godine, kojim je odlučeno da se podnosiocu zahteva ukine mera pritvora i da se brani sa slobode. Međutim, podnosilac zahteva je uz svoj zahtev dostavio i rešenje Osnovnog suda PPR. br. 47/17 od 3. februara 2017. godine koje se odnosi na određivanje mere pritvora na Institutu za psihijatriju; rešenje Osnovnog suda P. br. 820/2017 od 27. februara 2017. godine, koje se odnosi na produženje mere pritvora, i rešenje Osnovnog suda od 22. maja 2017. godine, kojim je utvrđeno da je podnosilac izvršio krivično delo i određena mera obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi.

18. Podnosilac u svom zahtevu navodi da su *“ovim neosnovanim postupcima kršene zakonske odredbe”* i povređeni stavovi 2. i 3. člana 21. [Opšta načela], član 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], član 23. [Ljudsko dostojanstvo] i 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava, član 22. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, Evropska konvencija o ljudskim pravima, Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima i njegovi protokoli, Okvirna konvencija Saveta Evrope za zaštitu nacionalnih manjina i Konvencija protiv mučenja i drugih svirepih, nehumanih ili ponižavajućih kazni ili postupaka.
19. Podnosilac u svom zahtevu samo navodi: *“Ja se žalim u vezi postupka koji je vođen protiv mene, koji je vođen od datuma 01.02. 2017, protiv mene je pokrenut krivični postupak bez nijedne činjenice ili dokaza, koja utvrđuje da sam ja bio počinilac dela za koje se ja teretim. Osnovni sud u Prištini, Opšte odeljenje bez pravne osnove tereti me krivičnim delom za predmet P. br. 820/2017”*.
20. Kada je reč o iscrpljivanju pravnih sredstava, podnosilac u svom zahtevu navodi: *“Nisam imao saznanja u vezi postupka protiv mene, međutim ja se obraćam vama kao najvišoj instituciji”*.
21. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da se njegov predmet *“vrati na ponovno suđenje, sve od početka. Takođe, zahtevam nadoknadu za prouzrokovanu štetu”*.

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovnikom.
23. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
24. U nastavku, Sud se takođe poziva i na uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Zakonom. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na član 47. [Individualni zahtevi] i član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuju:

Član 47. [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ”.

(...).

Član 48.
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

25. Na početku, Sud primećuje da zahtev podnosioca nije kompletiran svim podacima koji su potrebni kako bi Sud nastavio sa postupkom ocene ustavnosti rešenja koja se osporavaju ovim zahtevom. S tim u vezi, Sud podseća da je podnosilac zahteva u obrascu zahteva izričito naveo da osporava rešenje Osnovnog suda P. br. 820/2017 od 20. aprila 2017. godine, kojim je odlučeno da mu se ukida mera pritvora. Pored toga, podnosilac zahteva nije pružio informacije o tome da li je iscrpeo sva pravna sredstva pred redovnim sudovima. Sud takođe primećuje da poslednje rešenje Osnovnog suda koje je doneto u postupku koji je sproveden protiv podnosioca zahteva i koje je podnosilac dostavio uz svoj zahtev, predstavlja rešenje P. br. 820/2017 od 22. maja 2017. godine, kojim je odlučeno da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo “Pretnja” i istom određena mera obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi.
26. U svetlu ovoga, Sud ukazuje na to da je podnosilac u svom zahtevu naveo da osporava sve krivične postupke koji su sprovedeni protiv njega, počev od 3. februara 2017. godine i tvrdi da je *“nepravедно држан у притвору и оптужен за извршење кривичног дела без икаквог основа”*.
27. Sud objašnjava da u slučajevima zahteva koji su nekompletni i nepotpuni, Zakon i Poslovník utvrđuju postupak koji Sud treba da sprovede kako bi se podnosiocima zahteva pružila mogućnost da kompletiraju i dopune svoje zahteve. U tom pogledu, Sud se poziva na stav 4. člana 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona i pravilo 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] (2) (e) i (h) Poslovnika, koji propisuju:

Član 22.
[Procesuiranje podnesaka]

“[...]

4. Ukoliko podnesak [...] nije [...] kompletan, sudija izvestilac o tom informiše stranku i određuje rok od najviše petnaest (15) dana za [...] dopunu podneska [...]”
[...].

Pravilo 32.
[Podnošenje podnesaka i odgovora]

“(2) Podnesak takođe uključuje sledeće:

[...]

(h) Dodatna dokumenta i informacije“.

[...]

28. S tim u vezi, Sud ukazuje da je 4. juna 2020. godine obavestio podnosioca o njegovom zahtevu, tražeći od njega da precizira koje konkretno rešenje osporava i obavesti Sud o tome da li je iscrpeo sva pravna sredstva protiv rešenja koje osporava.
29. Sud, na osnovu povratnice, primećuje da je obaveštenje Suda i zahtev za dostavljanje dodatnih informacija podnosilac zahteva primio 23. juna 2020. godine. Sud ponovno naglašava da u roku koji je odredio nije primio odgovor od podnosioca zahteva na dopis Suda od 4. juna 2020. godine, kojim je od podnosioca zahteva traženo da dostavi dodatne informacije i razjašnjenja.
30. Prema tome, Sud naglašava da uprkos njegovom zahtevu za dostavljanje dodatnih informacija i razjašnjenja, podnosilac zahteva nije dopunio, odnosno razjasnio svoj zahtev.
31. Sud se stoga poziva na pravilo 35. Poslovnika, koje propisuje sledeće:

Pravilo 35.

[Povlačenje, odbijanje i odbacivanje podnesaka]

35 (5) Sud može odlučiti po kratkom postupku, odbiti podnesak ako je nepotpun ili nejasan, uprkos zahtevima Suda prema stranci da dopuni ili razjasni podnesak [...]”.

32. U takvim slučajevima, Sud podseća da teret izgradnje, razjašnjenja i dopune zahteva pada na podnosioca zahteva, koji imaju neposredni interes da Sud delotvorno ispita njihove navode i tvrdnje. U slučajevima kada podnosioci zahteva ne odgovore na zahtev Suda za razjašnjenje i dopunu zahteva, Sud proglašava te zahteve nejasnim i nepotpunim, i kao rezultat toga, ne razmatra navode podnosioca zahteva (vidi slučajeve Suda KI48/17, *Sladana Radojković-Marinković*, Ustavni sud, odluka o odbijanju zahteva od 4. decembra 2017. godine, stav 21; KI89/18, podnosilac *Agim Jashari*, odluka o odbijanju od 27. novembra 2018. godine, stav 29; KI134/18, podnosilac *Bajram Santuri*, odluka o odbijanju od 16. januara 2019. godine, stav 36).
33. Sledom toga, Sud smatra da zahtev podnosioca ne ispunjava proceduralne uslove za dalje razmatranje zbog toga što nije kompletiran potkrepljujućom dokumentacijom, kao što je Sud tražio na osnovu člana 22.4 Zakona i pravila 32 (2) (h) Poslovnika.
34. Shodno tome, Sud, u skladu sa pravilom 35 (5) Poslovnika, zaključuje da se zahtev mora odbiti po kratkom postupku.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 35 (5) Poslovnika, na sednici održanoj 10. novembra 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev po kratkom postupku;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi